

საქართველოს კანონი 1999 წლის 26 მარტი

იური

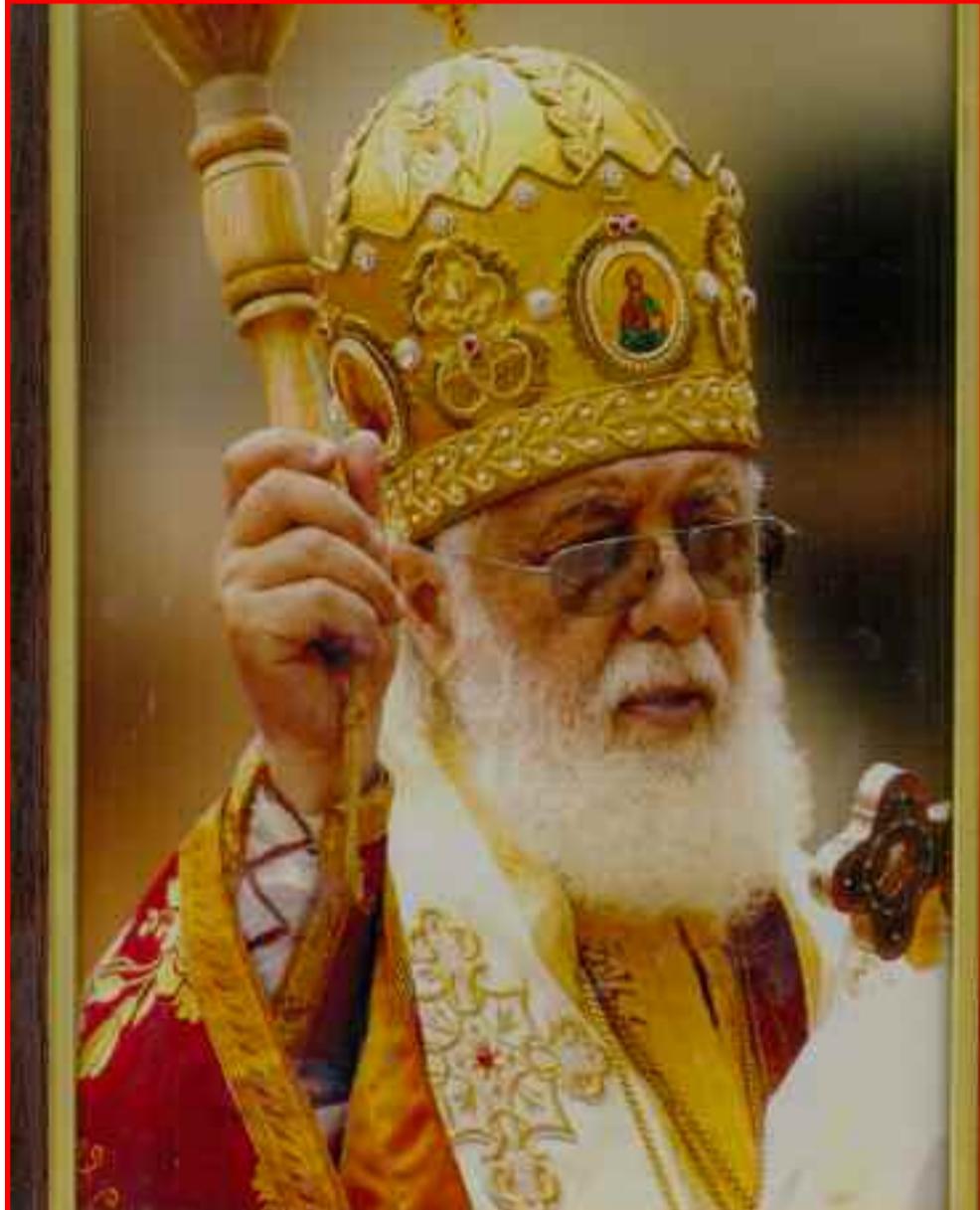

E-mail: r.jalagania@mail.ru

№311 (370) 7-14 აპრილი 2015

სახალხო მოძრაობა „სამებრელოს“ ორგანო 30 თებერვალი

სირცე ის კი არ არის, რომ მაგრავია ლავარაკობა, არამა ისა, რომ დანარჩენი ეართვალება არ ვიზით მაგრავი ინა – აკაკი გაიცა

გილოცავი კლდგომის ბრტყინვალე დღესასწაულს!

უფაინდესი და
უნეტარესი ილია II

**სახალხო მოძრაობა
“სამებრელო” და გაზათი
“ილორი” ულოცავან
სრულიად საქართველოს
კლდგომის ბრტყინვალე
დღესასწაულს!**

სასწაული მადლობრივი ცეცხლის გარდამოსისა პირველად მოიხსენიება IV საუკუნეში. ამ მოვლენაზე მოგვთხოვთ ქვეყნის არაბი ისტორიკები – მასუდი და ბირუნი. ისევე, როგორც ახლა, ძველ დროშიც ცეცხლი მაცხოვრის საფლავზე ყოველ დიდ შაბათს გარდამოიდა ზეციდან. ცეცხლის ზეციურობა იქიდანაც ჩანს, რომ გარდამოსვლიდან რამდენიმე წელი არაფერს წვაგს, მცირედოის მერე კი ჩვეულ თისებას იძენს.

ეს სასწაული, ჩემი სიხარული მთელი მართლადიდებელი სამყაროს, აშერა ნიშანი დამოისახანის, რომ იგი ჩვენთანაა.

ისტორიულად ისიც დატეკიცებულია, რომ მე-16 საუკუნემდე ქრისტეს საფლავის დაცვა ქართველებს გვებარა, როგორც საქრისტიანოს გრალის უერთგულეს მცველებს. მონოფიზიზ სომხებს კი იქ არაფერი ესაქმებოდათ, რადგან მათი რჯულის კანონი კატეგორიულად გამორიცხავს ქრისტეს ადამიანურ ბუნებას და, აქედან გამომდინარე, ისინი არც იმ ხორციელ ტანხეას აღიარებენ, რაც ქრისტემ განიცადა ჯვარცმისას, როცა კაცობრიობის მიერ ჩადენილი ცედები საკუთარ თავზე აიღო. სომხეს მონოფიზიტები თველიან, რომ ქრისტე მხოლოდ დამთურებული არ უნდა არ შეიძლება განიცადა, ამდენად, მათ არაფერი ესაქმება ქრისტეს საფლავთან, რომელიც მათვის დადესაც კი ფინანსური შემთხვევის წეროდა მიჩნეული და არა წმინდა ადგილად.

მაგალითად, დაეს რომ ქართველმა მართლადიდებელმა ქრისტეს საფლავთან დოკვა მოიწადინოს, მან ქრისტეს საფლავთან მოდარაჯე სომებს ტერტიანის 200-300

დოლარი უნდა გადაუხადოს, რაც ყოვლად მიუდებელია ნებისმიერი სარწმუნო-ბისაფას!

მაგრამ, სამწუხაროდ, ეს სტატუს-ქვით და მსოფლიო საეკლესიო კრება დღეს არაფერს აკეთებს საიმისოდ, რომ სამართლიანობა ადგებს და ქრისტეს საფლავის მცველებად კვლავ მართლმადიდებელი ქართველები ჩადგნენ, რადგან ქვებიც კი ჩვენს სიმართლეზე დადადებენ.

ყოველი ეს უბრძალება კი 1579 წელს დაიწყო, როცა სულთან მურად მართლის მმართველობისას, სომხებმა მონოფიზიტებმა მოისყიდეს იერუსალიმის ფაშა, რომ დიდ შაბათს ქრისტეს აღდგომის ტაძარში მარტი ისინი ყოფილი უცხოებენ. მართლმადიდებლი არაბები სიხარულით ხტოდნენ და ყვირიდნენ: “შენ მხოლოდ ხარ დმერთი ჩვენი, ისე ქრისტე! მხოლოდ ჩვენი რწმენა, მართლმადიდებელ ქრისტიანთა რწმენაა ჭეშმარიტი!”

ისინი მთელ იერუსალიმში დარბოლენ, ყვირიდნენ და ხმაურობდნენ. მოდარაჯე თურქელი ჯარი განაციფრა და შეაძრწუნა ამ სასწაულმა.

მათი იანიჩები კი ფიხტლად იყენება, მოსალოდნელი უწესრიგობისაგან თავს დასაზღვევად. უფლის საფლავის ტამრის გვერდით დაახლოებით იმავე სიმაღლის შენობა დგას. ამ შენობის ზედა სართულის ვერანდაზე, სადარაჯე ჰუნძტე, იდგა იანიჩართა თოფცერი მამრი თავს ჯარისკაცებთან.

ნათელი და მოწმენდილი იყო აპრილის ის დღე გადიოდა საათები. უკვე კარგა ხანია გაიარა იმ დრომაც, როცა მადლობრივი ცეცხლი გადმოდის ხოლო (ჩვენი დროით დაახლოებით დღის ორ საათზე), მაგრამ ახლა ასე არ მოხდა. სომხები დიდხანს ელოდნენ სასწაულს, მათი კათოლიკოსი გულმოდვინება დოცელობდა

უფლის საფლავის წინ, მაგრამ დავთაებრივი ცეცხლი არ გარდამოიდოდა. უკერად მებბა იქნება, ტაძრის ერთ-ერთი მარმარილოს სვეტი გასკება და ამ ბზარიდან ცეცხლი გამოვარდა. ტაძრის წინ მდორეველი მართლმადიდებელი პატრიარქი წამოდგა და თავისი სანოთები აანთო.

მისგან მიიღეს მადლობრივი ცეცხლი ყველა მართლმადიდებელმა და ტაძარში მოსულმა სხვა აღმსარებლებმა.

ყველას უხაროდა. მართლმადიდებელი არაბები სიხარულით ხტოდნენ და ყვირიდნენ: “შენ მხოლოდ ხარ დმერთი ჩვენი, ისე ქრისტე! მხოლოდ ჩვენი რწმენა, მართლმადიდებელ ქრისტიანთა რწმენაა ჭეშმარიტი!”

ისინი მთელ იერუსალიმში დარბოლენ, ყვირიდნენ და ხმაურობდნენ. მოდარაჯე თურქელი ჯარი განაციფრა და შეაძრწუნა ამ სასწაულმა.

ამ დროს ომარმა ხმამადლა დაიძახა: “დიდია მართლმადიდებელთა რწმენა და მეც ქრისტიანი ვარო!” წამის უმაღლ მრისხანების სახე აერიათ თურქებს და მას მისცივდნენ.

ომარი თამამად გადახტა ათ მეტზე მეტი სიმაღლის აივნიდან დაბლა, ქრისტიანთან.

საკირველო უშიშროება, რაც ახასიათებს ქრისტესათვის ყველა მოწმება და აღმსარებელს, მოწმობა იყო იმისა, რომ მან ჭეშმარიტად ირწმუნა ქრისტე.

ომარი უვნებლად დაეცა მიწაზე და სასწაულებრივად გადარჩა. თანამემამულებებმა შეიძერეს და უმაღლ თავი მოჰკეთეს, ეშინოდა, მისთვის სხვებსაც არ მიებაბათ. თავისი სისხლით მონათლული წმინდა ომარის სხეული კი

ტაძრის წინ მდებარე მოვდანზე დაწვეს.

მართლმადიდებებმა წმინდა ომარის ცეცხლი და ქელები მოიგროვეს, ლარნაკში მოათვებეს და სათაყვანებლად დაბრძანებს და მოდის სვეტის და სამოგარისებრების ტაძრად მიყვანების სახადის დადათა მონასტერში, სადაც დაგმდება საკირველო ეპთილდებური ეფექტების გამოსხივების იერუსალიმის მართლმადიდებებების მინდარში და მოარი წმინდანად შერაცხა და მისი სხენების დღე და 19 აპრილი (ახალით – 2 მაისი) დააწესა.

გვერდგამურებული გახეთილი მარმარილოს სვეტი (ამ სვეტზე უძველესი ქართული წარწერა გამოსახული იყო) და ეპთილდებური ეფექტების გამოსხივების მინდარში და მოარი წმინდანად შერაცხა და სხენების დღე და 19 აპრილი (ახალით – 2 მაისი) დააწესა.

გვერდგამურებული გახეთილი მარმარილოს სვეტი (ამ სვეტზე უძველესი ქართული წარწერა გამოსახული იყო) და ეპთილდებური ეფექტების გამოსხივების მინდარში და მოარი წმინდანად შერაცხა და სხენების დღე და 19 აპრილი (ახალით – 2 მაისი) დააწესა.

იმის მინდარში და ხმაურობდნენ. მოდარაჯე თურქელი ჯარი განაციფრა და შეაძრწუნა ამ სასწაულმა.

იმის მინდარში და ხმაურობდნენ. მოდარაჯე თურქელი ჯარი განაციფრა და შეაძრწუნა ამ სასწაულმა.

იმის მინდარში და ხმაურობდნენ. მოდარაჯე თურქელი ჯარი განაციფრა და შეაძრწუნა ამ სასწაულმა.

იმის მინდარში და ხმაურობდნენ. მოდარაჯე თურქელი ჯარი განაციფრა და შეაძრწუნა ამ სასწაულმა.

იმის მინდარში და ხმაურობდნენ. მოდარაჯე თურქელი ჯარი განაციფრა და შეაძრწუნა ამ სასწაულმა.

იმის მინდარში და ხმაურობდნენ. მოდარაჯე თურქელი ჯარი განაციფრა და შეაძრწუნა ამ სასწაულმა.

იმის მინდარში და ხმაურობდნენ. მოდარაჯე თურქელი ჯარი განაციფრა და შეაძრწუნა ამ სასწაულმა.

იმის მინდარში და ხმაურობდნენ. მოდარაჯე თურქელი ჯარი განაციფრა და შეაძრწუნა ამ სასწაულმა.

იმის მინდარში და ხმაურობდნენ. მოდარაჯე თურქელი ჯარი განაციფრა და შეაძრწუნა ამ სასწაულმა.

იმის მინდარში და ხმაურობდნენ. მოდარაჯე თურქელი ჯარი განაციფრა და შეაძრწუნა ამ სასწაულმა.

იმის მინდარში და ხმაურობდნენ. მოდარაჯე თურქელი ჯარი განაციფრა და შეაძრწუნა ამ სასწაულმა.

იმის მინდარში და ხმაურობდნენ. მოდარაჯე თურქელი ჯარი განაციფრა და შეაძრწუნა ამ სასწაულმა.

იმის მინდარში და ხმაურობდნენ. მოდარაჯე თურქელი ჯარი განაციფრა და შეაძრწუნა ამ სასწაულმა.

იმის მინდარში და ხმაუ

სოფლის შენაბას რა

ოთხიოდე წლის წინა „საერთო გაზეობა“ ინტერვიუ გამოაქვეყნა ცნობილ მსახიობთან.

სხვადასხვა მიზეზთა გამო მის სახელსა და გვარს არ ვასახელებ. ერთ-ერთი მიზეზი ისიც არის, რომ მისი აზრები და შეხედულებები, გამოთქმული ინტერვიუში, ძალის გავს ინტელიგენციის ერთი ნაწილის წარმომადგენელთა აზრებსა და შეხედულებებს. შინაარსი იდენტურია. სიტყვები და წინადაღებათა წყობა განსხვავდება. ამიტომ, ჩემი წერილი ზოგადად ვასტებოდ როგორც რესპონდენტს, ასევე მის თანამოაზრებაც.

რესპონდენტი საქართველოს დღვევანდელ კატასტროფულ მდგრამარებას ეროვნულ მომრაობას და პირადად ზფიად გამსახურდის აბრალებს.

„ურმე არა სცოდნიათ არც სახლის აშენება, არც ქვეშის მოწყობა და „გაუმარჯოს თავისუფალ საქართველოს“ – მარტო ამას გაძიოდნენ. ასეთ თავისუფლებაზე საზიზღარი რამე ნახე, შენ, ახლა?“ – ცოტა გულმოსული ეკითხება გაზეთის ქორესპონდენტს, – „ამ თავისუფლებამ მოსამ, გაანადგურა, გაათახეს საქართველო!“

კორესპონდენტი ხედება რა ნეტარითაც არის ნაჩხვლები და შესაფერის კითხებს აძლევს: „თუმცა უკეთ ჩემს უძეგურებას სააგაშვილს ვერ დაგაბრალებთ, ალბათ, თქვენი აზრით, სამშობლოს დაგარგვა ეროვნული მოძრაობიდან დაგაწევთ?“

„მართალი ხართ, ამას სააგაშვილს ნამდვილად ვერ დაგაბრალებთ, პირველ რიგში ამაში ბრალი ზეიად გამსახურდას მიუძღვის. ამას ვიტვი თუ არა, მომცვევდებინ ხოლმე ზეიადისტები, – აუ, ეს რა თქვიო, აუ კი არა, შეხედონ ქვეყანას, რა დღეში!“ – თავდაჯერებით აცხადებს რესპონდენტი, მაშინ, როცა ორიათასრეგა წლით მო დამთავრებულია და აფხაზეთი და სამაჩაბლო დაკარგება.

როცა ზეიადისტები საქართველოს „ანგრევნენ, ანადგურებდნენ, ათასირებდნენ...“ აკა, გამოიხდა კაცი, რომელმაც წევდიადში შეუქარსავთ გაანათა და ქართველ ერს გადარჩინის გზა უჩვენა!

ეს გზა სოფლის შენება ყოფილი! „სოფელს აგაშენება...“ ამ თხოვნით მისულა რესპონდენტი არ ეზოდებოთან, მაგრამ იქ მისაღებში, კომუნისტი შინასტრეტი მისახურები დაუნახება. „მათთვის ერთად რიგში როგორ ჩაგდებოდენ“ და ამიტომ კაკო ასათახოთან შესულა... ამაოდ...

დრმად ვარ დარწმუნებული, ცნობილ მსახიობს კომუნისტი მინისტრები, რაიონის მდივნები, რეკისორები, მსახიობები... მრავალჯერ უდღეგრძელებია!

მათთვის ერთად სუფრასთან ჯდომა და ქვეით შეიძლება, პრეზიდენტის მისაღებში საქვეყნო საქმისოვის მისული კომუნისტი მინისტრებთან ერთად დგომა კი „გრგანია“?

რესპონდენტის აზრით, სოფელი რომ ააშენ და გააუმჯობესები (!) ამისთვის კოლმეურნეობის თავმჯდომარებობა ფოფილა საჭირო, თანაც მინიმუმ ერთი წლით!

„ერთი წლით ვთხოვდი თავმჯდომარებობას, ნახე, სოფელი როგორ გაგაუმჯო-

ბესო-შეთქი, მაგრამ არ მოინდომა, იმიტომ რომ დიდი და კარგი გაცი გამოვიდოდი“. გულისტევილით იხსენებს კოლმეურნეობის თავმჯდომარებობის მაძიებელი მსახიობი პრეზიდენტის ცივ უარს.

უკალასთვის საყვარელ მსახიობს მშობლიურ სოფელში, ან ნებისმიერ ქართულ სოფელში კოლმეურნეობის თავმჯდომარებობა რომ ეთხოვა, მიზანს აუცილებლად მიაღწევდა. ამისთვის საჭირო იყო არა პრეზიდენტის მისაღებში კომუნისტი მინისტრებთან ერთად რიგში დგომა, არამედ საკმარისი იყო კოლმეურნეობის ჩაწერა და საერთო ერები თავმჯდომარების ერთსულოვნები, ტაშის გრიალში აირევდა, გასაღებოდა თავმჯდომარე, ერთ წელიწადში სოფელის ააშენებდა, დამაშვებებდა, გააუმჯობესებდა (!) და გამსახურდის ჯინაზე „დიდი და კარგი გაცი გამოვიდოდა“.

სოფლის შენება და კოლმეურნეობის თავმჯდომარებობა რესპონდენტის ჰიპი არ გეგონოთ. ამ გადაწევებილებამდე იმ მწარე სინამდვილე მიიყვანა, რომ თურმე ზეიადისტების „არ ცოდნიათ სახლის აშენება“, რომ კურად არ იდეს მისი ფრიად გონიერული რჩევა: „ჯერ ააშენ შენ თვითონ, მერე გლეხები შეუშვი შიგნით, ცოტა სული მოითქას და მერე დაანგრივ კომუნისტების აშენებული...“

ზეიადისტების კომუნისტების აშენებული არაფერი დაუნგრევიათ კომუნისტური რეზიმის გარდა.

ზეიადისტებმა შენება თუ არ იცოდნენ, მაში როგორდა შექმლეს მიწისმარით დანგრეული იმერეთისა და რაჭის უმოკლეს დროში აღდგენა? როგორ მოახერხეს დანგრეული გზების გარემონტება და ასვალტის დაგება თურჯოლიდან ონამდე? როგორდა მოახერხეს დანგრეული და დაზიანებული გადახდის გარეშე, უფასოდ? და ეს კეთდებოდა ისე, რომ საგარეო ვალი ერთი დოლარიც კი არ აუდიათ!

ზეიადისტებმა შენება თუ არ იცოდნენ, მაში როგორდა შექმლეს მიწისმარით დანგრეული და დაზიანებული და დაზიანებული საცხოვებელი სახლების მავირ ახალი, ბლოკის კაპტალური სახლების აშენება, შიგ „გლეხების შეუშვი ცოტა სულის მოსათქმელად“ კოველებარი საფასურის გადახდის გარეშე, უფასოდ? და ეს კეთდებოდა ისე, რომ საგარეო ვალი ერთი დოლარიც კი არ აუდიათ!

ხელისუფლებისადმი მოსახლეობის სოლიდორბება და მხარშე დგომა მიაშიც გა-მოიხარისება, რომ იმერეთისა და რაჭის ადგილი გენით სახლში ფიზიკურად ჩამომიზნება და ასახული გონიერების მასობრივი დატაცებას, მისი პრიზატიაციის უხეშ შეცდომებს, საკრედიტო რესურსების განიავებას, ეროვნული სიმიზნეების სახალისებრი გადასახლების გარეშე ანაზღაურების გარეშე.

ამის გაკეთება შექლო ეროვნულმა ხელისუფლებამ!

ამას ვერ გააკეთებდა ინტელიგენციის ის ნაწილი, რომელმაც ეროვნული, კანინიერი ხელისუფლების დამხმარებელი იმდენად და დაზიანებული გლობალური პროცესი სტიქურად წარმართა, რამაც, ბუნებრივია, გზა გაუმჯობეს და რაჭის ადგილი გენით სახლში ფიზიკურად შერმომაზნება მოხალისენ საქართველოს ყველა კუთხით ანაზღაურების გარეშე.

ხელისუფლებისადმი მოსახლეობის სოლიდორბება და მხარშე დგომა მიაშიც გა-მოიხარისება, რომ იმერეთისა და რაჭის ადგილი გენით სახლში ფიზიკურად მოახდინა და ასახი სახართველოს აშენება რატომდაც მათთვის მიუ-დებელი და შეურაცხმების გარეშე.

ამის მიზანი მიუ-დებელი და მათთვის მიუ-დებელი და შეურაცხმების გარეშე.

ამის მიზანი მიუ-დებელი და მათთვის მიუ-დებელი და შეურაცხმების გარეშე.

ამის მიზანი მიუ-დებელი და მათთვის მიუ-დებელი და შეურაცხმების გარეშე.

ამის მიზანი მიუ-დებელი და მათთვის მიუ-დებელი და შეურაცხმების გარეშე.

ამის მიზანი მიუ-დებელი და მათთვის მიუ-დებელი და შეურაცხმების გარეშე.

ამის მიზანი მიუ-დებელი და მათთვის მიუ-დებელი და შეურაცხმების გარეშე.

ამის მიზანი მიუ-დებელი და მათთვის მიუ-დებელი და შეურაცხმების გარეშე.

ამის მიზანი მიუ-დებელი და მათთვის მიუ-დებელი და შეურაცხმების გარეშე.

ამის მიზანი მიუ-დებელი და მათთვის მიუ-დებელი და შეურაცხმების გარეშე.

ამის მიზანი მიუ-დებელი და მათთვის მიუ-დებელი და შეურაცხმების გარეშე.

ამის მიზანი მიუ-დებელი და მათთვის მიუ-დებელი და შეურაცხმების გარეშე.

ამის მიზანი მიუ-დებელი და მათთვის მიუ-დებელი და შეურაცხმების გარეშე.

ამის მიზანი მიუ-დებელი და მათთვის მიუ-დებელი და შეურაცხმების გარეშე.

ამის მიზანი მიუ-დებელი და მათთვის მიუ-დებელი და შეურაცხმების გარეშე.

ამის მიზანი მიუ-დებელი და მათთვის მიუ-დებელი და შეურაცხმების გარეშე.

ამის მიზანი მიუ-დებელი და მათთვის მიუ-დებელი და შეურაცხმების გარეშე.

ამის მიზანი მიუ-დებელი და მათთვის მიუ-დებელი და შეურაცხმების გარეშე.

ამის მიზანი მიუ-დებელი და მათთვის მიუ-დებელი და შეურაცხმების გარეშე.

ამის მიზანი მიუ-დებელი და მათთვის მიუ-დებელი და შეურაცხმების გარეშე.

ამის მიზანი მიუ-დებელი და მათთვის მიუ-დებელი და შეურაცხმების გარეშე.

სკოლური კუთხე მიჰყავს უზრნალისტ ბიორგი ჯალაძეს მოღით, ჯერ შედეგზე ნე ვიზიქრები, ჯერ ვეხბურთი ვითამაშოთ!

მეტოქის ნახევარზე ამას განსაკუთრებული მნიშვნელობა აქვს. არადა, როგორ უნდა გაკეთებულიყო ეს წინა ფორმაციის ნაკრებში, როცა მცველებს არ შეეძლოთ მეტოქის ნახევარზე გადასცლა და მოიპოვებდნენ თუ არა ბურთის, წამსვე გრძელი გადაცემით ექვებდნენ უდი, მოწინააღმდეგის მცველებში ჩაკარგულ ფორმარდნენ.

სასიამოვნოა, რომ ახალი ფორმაციის ნაკრებში ბევრი “მოთამაშე” ფეხბურთელია. მცველებს რომ თავი დაგანახოთ, განაკონკრეტული მატჩის ბედის გადაწყვეტა არ ძალუშოთ ლევან ექნიას, ნიკა ძალამიქეს, გიორგი ჭანტურიას, თორნიკე ოქრიაშვილის და ასეთის?!?

ამ შესარჩევ ციკლში საქართველოს ნაკრებს რა უნდა მოსთხოვო და მუნდოალის შესარჩევ ციკლში კახა ცხადაძემ თავად დაუსახა გუნდს ამოცანა – სეულ მცირე, მესამე ადგილი და მაქსიმუმ, პლეი-ოფში გამსვლელის ადგილის დაკავება.

ვინ არ იცის, რომ საქართველოს ნაკრებს ამ ამოცანის გადაჭრა გაუკირდება, მაგრამ ცხადაძე აქ ასპონცენტიანია – თუ გუნდს, თუნდაც სოფლის მირგლობაზე მოთამაშე კრებულს, კონკრეტული მიზანი არ დაუსახე, მისი ფასი გახერხებილი შაურია – როცა ფეხბურთელმა არ იცის, რისთვის გადის მინდორზე, მისი საქმე წასულია.

ერთი კია – ბევრი გარემოება უნდა მიეწოოს ერთმანეთს, საქართველოს ნაკრებმა ეს ამოცანა რომ გადაჭრას.

ბოლო დროს საქართველოს ნაკრების უველა სათამაშო რგოლის უმთავრესი უზენეცია მეტოქისთვის ბურთის წარმევა იყო. სწორებ ამ მიზნით ირჩეოდა მცველობა და სახევარმცველო უმრავლესობა. არადა, ჩევნ დაგვავიწყდა ერთი მარტივი ჭეშმარიტება – ფეხბურთელი თებებს გოლი, გოლს კი ვერაფრით გაიტან, მეტოქისთვის უნდა იყოს მაქმანი.

არ შეიძლება, დაევანდელ ფეხბურთში მკეთრად გავმიჯნოთ სათამაშო რგოლების ფუნქციები. უველა ნორმალური გუნდი თუ ნაკრები ცდილობს, მოწინააღმდეგის ნახევარზე ან მინდვრის ნებისმიერ მონაკვთაში რიცხობრივი მეტობა შექმნას.

ქუდზე კაცი ვ საქართველოს უკიდურესი გაჭირების შემს სტირლებოდა. ქართულ ფეხბურთსაც უკიდურესად უჭირს.

ვიცნობ რა ცხადაძეს, ჩემთვის აბსრდულებულად წარმოუდგენდია, რომ ახალი მწვრთნელის ხელში საქართველოს ნაკრები იმ ფეხბურთელების ასპარეზად გადაიქცეს, ეროვნული გუნდის გავლით სოლიდურ კლუბებში მოხვედრა რომ სურთ.

საქართველოს ნაკრებს ჟყვლია მწვრთნელები, ამას რომ უკიდინებდით, თუმცა ცხადაძის პიროვნება, მისი სისტემაცე და პატიოსნება გვეხის საბაბის არ გვიტოვებს. ამ კუთხით თემურ ქეცბაიასაც კერ უცხავებულებით – მას საქართველოს ნაკრები ქარგასლად არ უცხვია.

კახა ცხადაძე საქართველოს ნაკრებში უხმო ბაზანა ცხადაძეს, თავის ვაჟს. ჯერ ჩუმად, “მოგუდულად”, მაგრამ მაინც გაისმა ჩურჩული – ბაზანას ადგილი საქართველოს ნაკრები ქარგასლად არ უცხვია.

რა თქმა უნდა, ისეთი გადაწყვეტილებაა, რომლის მიღებასაც მძლავრი პიროვნული ნება სტირლება. ჩემი აზრია და არ არის აუცილებელი, სხვამაც გაიზიაროს: დღეს საქართველოს ჟყავს 6-7 თანაბარი ძალის ფორმარდი. შანსი უცელას უნდა მიეცეს და მოძღვნო ციკლში უკვე გამოკვეთილი უნდა იყოს ის სამეული ან თოხეული, რომელსაც დავკერდობით.

ბაზანა ცხადაძეს თემურ ქეცბაიაც ეძახდა ნაკრებში. აქერბაიჯანის ჩემპიონატში გოლების გატანა იოლი არ არის. ბაზანას გააქვს. ის შანსს იმსახურებს და მას ეს შანსი იმიტომ არ უნდა წავართვათ, რომ ის კახა ცხადაძის შეიღია. გამოიყენებს ამ შანსს? ითამაშებს! თანაც, ეს მხოლოდ გაფართოებული სიად და არა – საბოლოო გიასა.

არსად, არც ერთ ჩემპიონატსა თუ შესაძლოა, რომელიდაც ფეხბურთელს, სადღაც, გულის კრებულში, დარჩა წერის პატარა მარცვალი, მაგრამ ეს სახარებო სია ქუდზე კაცის დაძახებას Ⴢგავს – ვინც გვავს, უველა აქაა და თუ ამ თაობას ქართული ფეხბურთის დაცემული პრესტიჟის აღდგენა ძალუს, ეს ახლა უნდა გააკორთოებული სია და არა – საბოლოო გიასა.

არსად, არც ერთ ჩემპიონატსა თუ შესაძლოა, რომელიდაც ფეხბურთელს, სადღაც, გულის კრებულში, დარჩა წერის პატარა მარცვალი, მაგრამ ეს სახარებო სია ქუდზე კაცის დაძახებას Ⴢგავს – ვინც გვავს, უველა აქაა და თუ ამ თაობას ქართული ფეხბურთის დაცემული პრესტიჟის აღდგენა ძალუს, ეს ახლა უნდა გააკორთოებული სია და არა – საბოლოო გიასა.

არსად, არც ერთ ჩემპიონატსა თუ შესაძლოა, რომელიდაც ფეხბურთელს, სადღაც, გულის კრებულში, დარჩა წერის პატარა მარცვალი, მაგრამ ეს სახარებო სია ქუდზე კაცის დაძახებას Ⴢგავს – ვინც გვავს, უველა აქაა და თუ ამ თაობას ქართული ფეხბურთის დაცემული პრესტიჟის აღდგენა ძალუს, ეს ახლა უნდა გააკორთოებული სია და არა – საბოლოო გიასა.

არსად, არც ერთ ჩემპიონატსა თუ შესაძლოა, რომელიდაც ფეხბურთელს, სადღაც, გულის კრებულში, დარჩა წერის პატარა მარცვალი, მაგრამ ეს სახარებო სია ქუდზე კაცის დაძახებას Ⴢგავს – ვინც გვავს, უველა აქაა და თუ ამ თაობას ქართული ფეხბურთის დაცემული პრესტიჟის აღდგენა ძალუს, ეს ახლა უნდა გააკორთოებული სია და არა – საბოლოო გიასა.

არსად, არც ერთ ჩემპიონატსა თუ შესაძლოა, რომელიდაც ფეხბურთელს, სადღაც, გულის კრებულში, დარჩა წერის პატარა მარცვალი, მაგრამ ეს სახარებო სია ქუდზე კაცის დაძახებას Ⴢგავს – ვინც გვავს, უველა აქაა და თუ ამ თაობას ქართული ფეხბურთის დაცემული პრესტიჟის აღდგენა ძალუს, ეს ახლა უნდა გააკორთოებული სია და არა – საბოლოო გიასა.

არსად, არც ერთ ჩემპიონატსა თუ შესაძლოა, რომელიდაც ფეხბურთელს, სადღაც, გულის კრებულში, დარჩა წერის პატარა მარცვალი, მაგრამ ეს სახარებო სია ქუდზე კაცის დაძახებას Ⴢგავს – ვინც გვავს, უველა აქაა და თუ ამ თაობას ქართული ფეხბურთის დაცემული პრესტიჟის აღდგენა ძალუს, ეს ახლა უნდა გააკორთოებული სია და არა – საბოლოო გიასა.

არსად, არც ერთ ჩემპიონატსა თუ შესაძლოა, რომელიდაც ფეხბურთელს, სადღაც, გულის კრებულში, დარჩა წერის პატარა მარცვალი, მაგრამ ეს სახარებო სია ქუდზე კაცის დაძახებას Ⴢგავს – ვინც გვავს, უველა აქაა და თუ ამ თაობას ქართული ფეხბურთის დაცემული პრესტიჟის აღდგენა ძალუს, ეს ახლა უნდა გააკორთოებული სია და არა – საბოლოო გიასა.

არსად, არც ერთ ჩემპიონატსა თუ შესაძლოა, რომელიდაც ფეხბურთელს, სადღაც, გულის კრებულში, დარჩა წერის პატარა მარცვალი, მაგრამ ეს სახარებო სია ქუდზე კაცის დაძახებას Ⴢგავს – ვინც გვავს, უველა აქაა და თუ ამ თაობას ქართული ფეხბურთის დაცემული პრესტიჟის აღდგენა ძალუს, ეს ახლა უნდა გააკორთოებული სია და არა – საბოლოო გიასა.

არსად, არც ერთ ჩემპიონატსა თუ შესაძლოა, რომელიდაც ფეხბურთელს, სადღაც, გულის კრებულში, დარჩა წერის პატარა მარცვალი, მ